

3) Ja atbilde ir noliedzoša un/vai ievērojot arī tiesiskās drošības principu:

vai ir pieņemama nodokļu maksātāja, kuram ir noteikts pienākums maksāt PVN un attiecīgās nodevas, prasība *pieprasīt atlīdzību no fiziskajām personām, kurām nav apstiprināts nodokļu maksātāja statuss* un kuras ir tāda asociācijas bez juridiskas personas statusa līguma slēdzējpusēs, [kas noslēgts] ar nodokļu maksātāju, kuram vēlāk jāmaksā nodoklis par veiktajiem darījumiem, kas tam būtu bijis jāiekasē, ņemot vērā, ka asociācijas līgums nav reģistrēts nodokļu iestādēs pirms darbības sākuma, lai saņemtu peļņas, kas minētajām personām pienākas uz asociācijas līguma pamata, sadalei paredzēto [nodokļa] daļu attiecībā uz pienākumu maksāt PVN un attiecīgās nodokļu maksātājam uzliktās nodevas?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. augustā iesniedza *Pfälzisches Oberlandesgericht* (Vācija) – *MS/Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH*

(Lieta C-522/21)

(2021/C 513/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Pfälzisches Oberlandesgericht

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: MS

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 1768/95 (1995. gada 24. jūlijs), ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (¹), 18. panta 2. punkts, ciktāl ar tajā minētajiem nosacījumiem var prasīt minimālo zaudējumu atlīdzību licences maksas četrkārsā apmērā, ir saderīgs ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ("Pamatregula") (²), it īpaši ar tās 94. panta 2. punkta pirmo teikumu?

(¹) OV 1995, L 173, 14. lpp.

(²) OV 1994, L 227, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. augustā iesniedza *Curtea de Apel București* (Rumānija) – *IG/Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov*

(Lieta C-524/21)

(2021/C 513/26)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: IG

Atbildētājs: *Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā autonomo “maksātnespējas” jēdzienu, Direktīvas 2008/94⁽¹⁾ 1. panta 1. punktam un 2. panta 1. punktam, ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir transponēta šī direktīva – *Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de Garanția pentru plata creanțelor salariale* (Likums Nr. 200/2006 par Garantiju fonda izveidi un izmantošanu darba samaksas prasījumu segšanai) 15. panta 1. un 2. punkts apvienojumā ar *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006* (Likuma Nr. 200/2006 piemērošanas metodoloģiskie noteikumi) 7. pantu – interpretācijā, ko *Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept* (Augstā kasācijas tiesa – Tiesību jautājumu izskatīšanas palāta) ir sniegusi Lēmumā Nr. 16/2018, saskaņā ar kuru 3 mēnešu laikposms, par kuru Garantiju fonds var uzņemties un segt maksātnespējīga darba devēja darba samaksas prasījumus, ir attiecināms tikai uz maksātnespējas procedūras uzsākšanas dienu?
- 2) Vai Direktīvas 2008/94 3. panta [otrājam daļai] un 4. panta 2. punktam ir pretrunā Likuma Nr. 200/2006 par Garantiju fonda izveidi un izmantošanu darba samaksas prasījumu segšanai 15. panta 1. un 2. punkts interpretācijā, ko sniegusi *Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept* ar Lēmumu Nr. 16/2018, saskaņā ar kuru maksimālais 3 mēnešu laikposms, par kuru Garantiju fonds var uzņemties un segt maksātnespējīga darba devēja darba samaksas prasījumus, ietilpst laika intervālā starp 3 mēnešiem tieši pirms maksātnespējas procedūras uzsākšanas un 3 mēnešiem tūlīt pēc maksātnespējas procedūras uzsākšanas?
- 3) Vai Direktīvas 2008/94 sociālajiem mērķiem un direktīvas 12. panta a) punktam atbilst tāda valsts administratīvā prakse, saskaņā ar kuru, pamatojoties uz *Curtea de Conturi* (Revīzijas palāta) lēmumu un nepastāvot īpašam valsts tiesiskajam regulējumam, kurā darba ņēmējam būtu noteikts atgriešanas pienākums, no darba ņēmēja tiek atgūtas summas, kuras varbūtēji ir izmaksātas par laikposmiem, kas nav ietverti tiesiskajā regulējumā, vai kuras tika pieprasītas pēc likumīgā noilguma termiņa?
- 4) Vai, interpretējot Direktīvas 2008/94 12. panta a) punktā ietvērto jēdzienu “pārkāpums”, Fonda segtā darba samaksas prasījuma atgūšana no darba ņēmēja ar tiesas likvidatora starpniecību, kā mērķi norādot vispārējā noilguma termiņa ievērošanu, ir pietiekams objektīvs pamatojums?
- 5) Vai ar direktīvas noteikumiem un mērķi ir saderīga tāda interpretācija un valsts administratīvā prakse, saskaņā ar kuru darba samaksas prasījumi, kuru atmaksa tiek pieprasīta darba ņēmējiem, tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem nodokļu prasījumiem, kas rada tiesības uz procentu un kavējuma naudas samaksu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV 2008, L 283, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. augustā iesniedza *Curtea de Apel București* (Rumānija) – *Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM*

(Lieta C-525/21)

(2021/C 513/27)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București*

Atbildētājs: IM